

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 29.

Utgitt 14 juli.

1924

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet

8 juli.

av 8 juli,

hvorved oversendes regler for brandvernets ordning og forskrifter for brandvernet i Bryne brand- og bygningskommune,

hvilke d. d. er godkjent av departementet i henhold til den ved kongelig resolusjon av 4 juni 1920 gitte bemyndigelse.

Regler for brandvernets ordning.

§ 1. Brandvernet skal bestå av følgende avdelinger:

1. Sprøiteavdelingen.
2. Seilavdelingen.
3. Rednings- og nedrivningsavdelingen.
4. Ordensvernet.
5. Tre reserveavdelinger,

og har som ledelse

brandchefen

brandchefens stedfortreder.

§ 2. Sprøitekorpsset skal for hver sprøite ha 1 formann, 1 næstformann, 2 strålemestre og minst 3 à 4 skift-pumpemannskaper for hver håndsprøite.

Seilavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 10 mannskaper.

Rednings- og nedrivningsavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 10 mannskaper.

Ordensvernet skal ha 1 formann, 1 næstformann og minst 5 mannskaper.

Reserveavdelingene skal bestå av 1 formann, 1 næstformann og minst 10 mann for hver avdeling.

8 juli.

Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn den, hvortil han er utskrevet.

§ 3. Med alle avdelinger skal der avholdes øvelse minst 1 gang årlig. Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte brandstyret finner dette nødvendig.

§ 4. Brandvernets befal og mannskaper møter til brandtjeneste efter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt. De skal straks melde sig for sine foresatte og må ikke forlate brandstedet eller sitt arbeide uten tillatelse.

§ 5. Mannskaper plikter å møte til de av brandstyret påbudte øvelser og mønstringer. De skal straks melde flytning til brandchefen.

Forskrifter for Bryne brandvern.

§ 1. I brandtilfelle varsles brandvernet ved elektrisk sirene, som kan høres over hele stedet, og ved lurblåsning omkring i brandkommunen.

§ 2. Med brandvernet holdes øvelse efter brandstyrets nærmere bestemmelse, minst en gang årlig.

§ 3. Befal og mannskaper plikter i rette tid å fremmøte til de av brandstyret berammede øvelser og mønstringer eller andre møter, samt ved brandalarm uopholdelig å innfinne sig ved spreitehuset og derefter fortsette til brandstedet medbringende de redskaper som er tildelt vedkommende avdeling.

§ 4. Hindres noget medlem av brandvernet ved sykdom eller annet lovlig forfall fra å fremmøte ved brand, øvelse, mønstring eller annen tjeneste, må han snarest mulig underrette sine nærmeste foresatte herom. Uteblivelse uten lovlig forfall medfører straff efter brandlovens § 63.

§ 5. Av de 2 overbefalingsmenn, brandchef og stedfortreder, må aldri begge samtidig være fraværende fra stedet.

Brandchefen må ikke forlate stedet uten tillatelse av brandstyrets formann. Brandchefens stedfortreder må ikke forlate stedet uten brandchefens tillatelse. Avdelingschef og næstkommanderende ved de enkelte avdelinger må ikke samtidig forlate stedet uten å melde dette for brandchefen. Øvrige mannskaper må ikke forlate stedet for lenger tid enn 4 uker uten at brandchefen underrettes.

§ 6. Det påligger enhver av brandvernets medlemmer i alt hvad tjenesten angår, å følge de til enhver tid gjeldende instruksjer og reglementariske bestemmelser, uten motsigelse eller vegring straks å etterkomme foresattes befaling, samt å vise dem skyldig aktelse.

8 juli.

Tror nogen at en ham gitt befaling burde være anderledes, eller finner han sig ved sådan forurettet skal han allikevel uten innvending utføre befalingen på vedkommendes ansvar. Senere står det ham fritt for å klage. De befalende har å iakttå, at enhver henvendelse til underordnede skjer med sin- dighet, bestemthet og høflighet. På møtested eller brandsted har han å melde sig hos nærmeste foresatte og motta ordre. I tjeneste har han å holde sig på anvist plass og med orden, omhu og raskhet utføre sitt arbeide.

I intet tilfelle må han begi sig bort forinnen brandredskapene er bragt tilbake, og han av sin foresatte er aymønstreret eller permittert. Han har til enhver tid å holde nærmeste foresatte underrettet om sin bopel.

§ 7. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har avdelingschefene:

1. å føre den nærmeste kommando over sin avdelings mann- skaper og redskaper direkte under brandchefens overledelse,
2. å sette sig nøie inn i brandvernets organisasjoner, red- skapenes innretning og bruk og alt iøvrig tjenesten ved- kommende,
3. å påse at mannskapene er fulltallig tilstede ved møter og utrykning, at alle underordnede oppfyller sine plikter, at alt det avdelingen tilhørende materiale er i behørig stand,
4. å anmelde enhver uorden, skjødesløshet, mangel eller plikt- forsømmelse for brandchefen,
5. å føre rulle over avdelingen og søke til stadighet å føre kontroll over mannskapenes opholdssted, samt straks melde enhver forandring til brandchefen,
6. å handle midlertidig på eget ansvar såfremt ingen av deres foresatte for anledningen er tilstede.

§ 8. Foruten de foreskrevne almindelige plikter har av- delingens næstkommanderende:

1. å være sin chef behjelpelig med avdelingens ledelse, i chefens fravær å overta dennes tjeneste, forsåvidt ikke anderledes bestemmes av brandchefen;
2. efter ordre å tilsi mannskapene til fremmøte ved øvelser, mønstring eller annen tjeneste;
3. å være sin chef behjelpelig med å føre mannskapsrullen, samt uopholdelig melde til denne mulige forandringer, mangler, skjødesløshet, uorden eller pliktsforsømmelse.

9 juli.

Skrivelse fra Socialdepartementet

av 9 juli,

hvori meddeles, at departementet med hjemmel i bemyndigelse gitt i kongelig resolusjon av 25 april d. å. og i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 stadfester nedenstående av Skåre herredsstyre i møte den 9 april d. å. fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Skåre herred som gjeldende inntil videre å regne fra og med 15 august 1924:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal i tiden 1 april til 30 november holdes lukket fra kl. 8 om kvelden til kl. 7 morgen og i tiden 1 desember til 31 mars fra kl. 8¹/₂ om kvelden til kl. 7¹/₂ morgen.

§ 2. Påskeaften og pinseaften lukkes kl. 7. Julaften og nyttårsaften lukkes kl. 6, 17 mai holdes lukket fra kl. 10 formiddag til kl. 2 ettermiddag.

§ 3. På søn- og helligdager holdes lukket hele dagen.

§ 4. Etter lukningstid må kunder ikke innlaes, men det er tillatt å ekspedere kunder som er kommen inn før lukningstid.

§ 5. Fra disse bestemmelser er fiskeværet Røvær undtatt.

§ 6. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

9 juli.

Skrivelse fra Socialdepartementet

av 9 juli,

hvori meddeles, at ifølge bemyndigelse ved kongelig resolusjon av 25 april d. å. bestemmer departementet med hjemmel av § 3 i lov om adgang til å drive herberge og bevertning av 2 april 1917, at den som i Mysen herred, Østfold fylke, vil gjøre sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke fra 15 august 1924 å regne skal ha bevilling.

11 juli.
Nr. 1.**Lov**

om offentlige skyss-stasjoner.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 30 juni 1924 sålydende:

§ 1. Hvor almene hensyn krever det, kan der til skyssing av reisende til lands og til vanns oprettes skyss-stasjoner med tilskudd av det offentlige (offentlige skyss-stasjoner).

§ 2. Om offentlig skyss-stasjon skal opprettes eller ned- 11 juli.
legges, avgjøres Nr. 1.

a) av fylkestinget, når det gjelder stasjon på landet; vedkommende herredsstyre skal i forveien ha hatt anledning til å uttale sig,

b) av bystyret, når det gjelder stasjon i bykommunene.

§ 3. Tilskudd til offentlig skyss-stasjon utres,

a) i de tilfelle som er nevnt i § 2 a med en halvdel av statskassen, en fjerdedel av fylkeskassen og en fjerdedel av herredskassen,

b) i de tilfelle som er nevnt i § 2 b med en halvdel av statskassen og en halvdel av bykassen.

Forholdet mellom statens, fylkets og kommunens deler av tilskuddet må ikke forrykkes ved at stasjonsholderen gir avkall på nogen del av tilskuddet.

§ 4. Kongen fastsetter med Stortingets samtykke skyss-takstene og gir regler for beregningen av dem og om hvad der gaar inn under skyssplikten.

§ 5. Fylkesmannen fastsetter hvad slags skyssmidler en offentlig skyss-stasjon skal være forsynt med og hvor mange av hvert slag, herunder hester og båtmannskap. Vedkommende kommunestyre skal i forveien ha hatt anledning til å uttale sig.

På samme måte som ovenfor nevnt fastsetter fylkesmannen det område hvor en skyss-stasjon plikter å skysse og avgjør om stasjonsholderen skal holde gjestgiveri for reisende.

§ 6. Skal offentlig skyss-stasjon opprettes, søker fylkesmannen å få sluttet kontrakt om stasjonsholdet. Kontrakten skrives efter skjema som departementet setter op.

§ 7. Misligholder skyss-skafferen kontrakten, kan fylkesmannen opheve den og skaffe ny kontrakt med en annen.

§ 8. Fylkesmannen kan inntil videre nedlegge en offentlig skyss-stasjon, når han finner at det ikke lenger er rimelig grunn til å opprettholde den.

§ 9. I bykommunene skal politiet, og på landet lensmannen, føre tilsyn med at de skyss-midler som offentlig skyss-stasjon skal ha, er i forsvarlig stand. Finnes der mangler, skal det påbys at det rettes innen en fastsatt frist. Blir påbudet ikke fulgt, skal saken straks innberettes til fylkesmannen.

§ 10. Utgiftene til kontraktskjemaer og til avtrykk av loven med tilhørende regulativ utres av statskassen.

§ 11. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter. Fra samme tid opheves lov om militær transportskyss i fredstid av 12 juni 1869, lov om skyssvesenet av 14 juli 1893 med tilleggslover av 14 mars 1905, av 7 juni 1918, av

- 11 juli. 29 juni 1920 og lov angående renskyssen av 31 mai 1900.
 Nr. 1. Samtidig opheves de bestemmelser som er gitt i medfør av disse lover.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 juli 1924.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

N. F. Leganger,
kst.

11 juli.

Kongelig resolusjon

av 11 juli.

I forbindelse med sanksjon av foranstående lov av 11 juli 1924 nr. 1 er det bestemt, at lovens ikrafttreden settes til 1 januar 1926.

11 juli.

Nr. 2.

Lov

om fredning av barskog m. v. for renbeitning.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 30 juni 1924 sålydende:

§ 1. Kongen eller den, som han bemyndiger dertil, kan utferdige bestemmelse om, at det skal være forbudt å la ren beite i barskogstrekning eller strekning som er tilsådd med bartrefrø eller hvor plantning med bartreplanter er foretatt. Det samme skal gjelde mosemark, når fredning anses nødvendig av hensyn til fastboendes forsyning med mose til kreaturfôr eller for å skaffe beite til kjøre-ren. Bestemmelsen kan også omfatte forbud mot å flytte med ren gjennom fredet strekning.

§ 2. Når sne- eller beiteforholdene gjør det særdeles påkrevet for reneier å få adgang til å la sine ren beite i strekning, som er fredet i medhold av nærværende lov, kan fylkesmannen for kortere tid gi adgang til å fravike fredningsbestemmelsene på av ham fastsatte nærmere vilkår.

§ 3. Overtredelse av fredningsbestemmelser utferdiget i 11 juli.
medhold av nærværende lov straffes med bøter. Nr. 2.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 juli 1924.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

N. F. Leganger,
kst.

Lov

11 juli.
Nr. 3.

om forandring i lov av 14 juli 1922 om utvidelse av
kjøpstaden Ålesunds grenser og havnedistrikt.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 4 juli
1924 sålydende:

§ 12 i lov av 14 juli 1922 om utvidelse av kjøpstaden
Ålesunds grenser og havnedistrikt skal herefter lyde:

Ved skjønn avgitt av 3 utenfor de pågjeldende kommuner
boende personer, hvorav fylkesmannen i Møre opnevner 2 og
Justisdepartementet 1, blir å avgjøre, hvor stor erstatning
Ålesund kommune skal utre til Borgund kommune for det
tap, som Borgund kommune må antas å lide ved at strekninger
av denne kommune overføres til Ålesund.

De nærmere regler for avholdelsen av skjønnnet gis av
Justisdepartementet. Utgiftene ved skjønnnet, hvis avgjørelse
er endelig, fastsettes av Justisdepartementet og fordeles av
dette på de interesserte kommuner.

Erstatningsbeløpet blir av bykommunen å erlegge innen
et tidsrum av 3 — tre — måneder fra skjønnets tilendebringelse.
Innbringes spørsmålet om skjønnets lovlighet for domstolene,
hvad der i tilfelle må skje innen 6 — seks — måneder
fra skjønnets tilendebringelse, og der er utbetalt Borgund kom-
mune mer enn kommunen efter endelig dom har krav på, blir
det for meget erlagte av Borgund kommune å tilbakebetale

11 juli. med rente fra innbetalingen efter en rentefot motsvarende Nor-
 Nr. 3. ges Banks renter for kassekredittlån.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 juli 1924.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

N. F. Leganger,
kst.

11 juli.
Nr. 4.

Lov

um namnebyte for byen Kristiania.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 4 juli 1924 sålydende:

§ 1. Namnet paa den byen som no heiter Kristiania (Christiania), skal fraa 1 januar 1925 vera Oslo.

§ 2. Fraa den tid denne lovi er utferda og til 1 januar 1926, maa ingen taka i bruk namnet Oslo i eit firma, naar han ikkje vilde havt rett til aa bruka namnet Kristiania (Christiania) i eit firma, som ellest lyder likt.

§ 3. Denne lovi tek til aa gjelda straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 11 juli 1924.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

N. F. Leganger,
kst.

Kongelig resolusjon

11 juli.

av 11 juli.

I medhold av § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Kråkerøy herred i Østfold fylke under 4 desember 1923 og 28 mai 1924 gjorte vedtak om forandring av § 21 i de ved kongelig resolusjon av 4 september 1914 approberte almindelige helseforskrifter for herredet og om sådan tilføielse til forskriftenes § 20:

»Helserådet kan forby gatesalg av melk«.

Efter den besluttede forandring kommer forskriftenes § 21 til å lyde således:

»Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander, som kan være skadelige for sundheten derved, at de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler, som er tilsatt noget stoff, som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler, som kommer fra eller falholdes på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renlighet ved varens tilvirkning, behandling, oppbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle eller finnes nogen basillebærer av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte, at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning«.

11 juli.

Kongelig resolusjon

av 11 juli.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Sannidal herred, Telemark fylke, i møte 17 juni sistleden om forandring av § 4 i de ved kongelig resolusjon av 4 april 1891, jfr. kongelig resolusjon av 16 februar 1901, approberte almindelige helseforskrifter.

Efter den besluttede forandring kommer forskriftenes § 4 til å lyde således:

»Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander, som kan være skadelige for sundheten derved at de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler, som er tilsatt noget stoff, som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler, som kommer fra eller falholdes på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renlighet ved varenes tilvirkning, behandling, oppbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt etter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet nogen basillbærer, av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte, at varer som finnes skadelige, skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

11 juli.

Kongelig resolusjon

av 11 juli.

I henhold til §§ 55 og 30 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 meddeles stadfestelse som gjel-

dende inntil videre på Namsos bystyres beslutning av 20 mai 1924 om opkreving av vareavgift og isavgift i Namsos.

Beslutningen trer, forsåvidt vareavgiften angår, i kraft straks.

Kongelig resolusjon

11 juli.

av 11 juli.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at i Akershus fylke skal elgko være fredet det hele år, og jakttiden for elgokse innskrenkes til tiden fra og med 26 september til og med 30 september.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1926.

Kongelig resolusjon

11 juli.

av 11 juli.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes:

1. I Østfold fylke skal jakttiden for elgokse være fra og med 26 september til og med 30 september, og elgkoller skal være fredet det hele år.
2. I samme fylke innskrenkes jakttiden om høsten for hare, tiur, røi, orrhane, orrhøne, jerpe, rype, rugde og ærfugl til tiden fra og med 15 oktober til og med 15 novemher, og raphøns skal være fredet det hele år.
3. I samme fylke skal spiljakt om våren på tiur og orrhane være forbudt.

Disse bestemmelser gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1927.

Kongelig resolusjon

11 juli.

av 11 juli.

I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at i Vestfold fylke skal tiur, røi, orrfugl, rype, hjerpe og hare være fredet fra og med 1 januar til og med 9 september.

11 juli. Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til 30 juni 1927.

Resolusjon av 28 mars 1924 om det samme opheves.

11 juli.

Kongelig resolusjon

av 11 juli.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Sigdal herred, Buskerud fylke i møte den 31 mars 1924 vedtatte endringer i de ved kongelig resolusjon av 23 februar 1917 approberte skogvedtekter for herredet.

Forandringene går ut på et tillegg til vedtektenes nuværende § 1 samt tilføielse av en § 10. §§ 1 og 10 får etter dette følgende lydelse:

§ 1. »Åvirking til salg eller industriell produksjon av bartrær, som 10 hm. fra høieste rotgren holder mindre tvermål enn 16 cm. utenpå barken på treets bredeste kant, er forbudt. Hvor skogen blir glissen, kan skogrådet kreve frøtrær av større dimensjoner gjensatt.»

§ 10. »Skogrådet kan godkjenne inntil videre en skogeier eller hans skogfunksjonær som opsynsmann for vedkommende skog med rett til å foreta blinkning. Overopsynet påligger skogrådet.»

11 juli.

Kongelig resolusjon

av 11 juli.

I henhold til § 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes Narvik bystyres beslutning i møte den 30 mai 1924 angående almindelig dispensasjon fra nevnte lovs § 63, siste ledd, for Narvik — på betingelse av, at der sørges for avtrekk for dampen på en av bygningskommisjonen godkjent måte, dog ikke til røkppe, samt at rummet ikke har mindre høide enn 2,5 m.

Kongelig resolusjon

11 juli.

av 11 juli.

Der meddeles approbasjon på den i generalforsamling i Fredrikshald kanalselskap den 30 juni 1924 fattede beslutning om fra kanalens åpning i år å sløife det resterende 20 % tillegg til de ved kongelig resolusjon av 28 mars 1919 approberte takster for kanalens benyttelse.

Kongelig resolusjon

11 juli.

av 11 juli.

I medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 27, jfr. tilleggslov av 6 juli 1923, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

- I. På veistrekningene Otta—Grotli, Grotli—Videseter—Visnes—Loen—Olden, Grotli—Geiranger (Merok) og Fossberget—Leira bro i Bøverdalen må enhver hvervsmessig befordring av personer med motorvogn uten fast rute ikke foretas av andre enn dem, som får fylkesveistyrets bevilling dertil. Til bevillingen kan fylkesveistyret knytte nærmere betingelser om takster, største passasjerantall, godkjennelse av vognerne m. m.

Undtatt fra denne bestemmelse er befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger og jordmødre, hotellere og pensjonaters befordring av egne gjester, befordring som utføres av skyss-stasjonsholdere, herunder innbefattet Geiranger skjusslag, og befordring, som efter forhåndsbestilling utføres av nogen, som bor utenfor de strøk, som direkte berøres av de faste automobilruter og i større avstand fra disses endepunkter enn 25 km.

Videre er befordring med motorsykkel undtatt fra bestemmelsen.

- II. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef Young.